

LIPCSEI MÁRTA

Potyautas

*Feltérképezi a város mozgó célpontjait
megszólítható bárki főleg ha csak köszönni akar
kapcsolatot szeretne teremteni
hol is kezdje? a kezekkel vagy a szájakkal
a fejekkel a színlelt közönnyel
mégse szólít meg senkit
csak kitalálja a foglalkozásokat
az úti célokat a friss csalódásokat
minden úgy működik
mintha potyautas lenne
mintha be lenne zárva
hova is? egy csónakba? repülőgépbe?
netán egy úrhajóba? vagy éppen ebbe a városba?*

LIPCSEI MÁRTA költő, tanár (1943, Nagyvárad). A BBTE fizika–kémia szakán végzett, fizika szakos tanárként dolgozott. Legutóbbi verseskötete: *Létvarázs* (2014).

Nagyvárad, 2014. X. 13.

Helyezkedés

*Olyan mintha egymás árnyékában lépdelnénk
hallani a benti surrogásokat
érezni hogy ajtók nyílnak
számoljuk lépéseinket majd
eltűnünk az alkonyi fuvallatban
a mosolyt részletre adjuk
tekintetünkben ingadozik még a fiatalság
a szem a szem néz és bámul
a száj a száj az áradó okosság
bárányok muzsikája*

*a lélek alól már kicsusszant az idő
kerekded gondolatok gurulása
ébreszt kíváncsiságot
míg a természet illata leskelődik
így egymás árnyékában
egymás bőre alá helyezkedünk.*

Nagyvárad, 2014. XI. 11.

Szélgondolatok

*Az ember olyan akár a szél
a hallgatótag időt segíti
irányítja a csendet
csendszeleket csendviharokat kelt
csendtanácsokat ad
majd az ősi csendben kalimpál
hogyan élvezze a hallgatás művészetét
az ember olyan mint a madár
szabadság szárnyaival száll
minden reggel jó szándéka szárnyaival indul
életplanétája ringásain keresi
az apró biztonsági pontokat
de csak kérdőjeleket talál
az ember olyan mint a gondolat
szeretné megérteni a gondolat
fontosságát talán érdekli a gondolat
felhasználása is figyelni ahogy a gondolatok
átszivárognak a tévének a gondolkodást
helyettesítő szerepéről szóló sok beszéd ellenére
ügyel hogy gyerekei felfogják a gondolatok szellemét
bár egy csomó tapasztalata van a tudatlansággal
a kétellyel és a bizonytalansággal kapcsolatban*

Nagyvárad, 2014. XI. 27.

Szimmetriák

*Keressük a szimmetriákat
a magasság mélység szimmetriáit
a bokros emelkedőkön
lábunk porfelhőit figyeljük
és halljuk hogyan gurulnak
lefelé a megmozgatott kavicsok
nem is vesszük észre hogy az élet
várótermeiben gyalogolunk
csak nyitott ajtókat látunk
számunkra érdekes lehet egy-egy
vasutas aki várja és indítja a
szerelvényeket a következő szimmetria-
állomásra érezzük hogy behorpad a föld
hogy a mélység szimmetriái következnek
majd sípolás és füst az ajtón átsuhannak
a sárgaság és undor jelei
szótlan a mélységből
a hajlékony halmok felett
a sínek zokogtatják a kerekeket.*

Nagyvárad, 2014. XII. 6.